

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante aan dat het Gerecht in het bestreden arrest blijk heeft gegeven van de volgende onjuiste rechtsopvattingen:

Het Gerecht heeft ten onrechte rekening gehouden met de verkoopcijfers van de firma Breiding in het voordeel van het bestreden merk. De door Breiding tijdens het litigieuze tijdperk van 2006 tot en met 2009 verkochte aantallen had het Gerecht buiten beschouwing moeten laten.

Bij het onderzoek van het normale gebruik heeft het Gerecht ten onrechte rekening gehouden met de waren die niet door „Arktis”, maar door „Arktis Line” zijn aangeduid en is het ten onrechte tot de slotsom gekomen dat het extra element „Line” louter beschrijvend is.

Bovendien heeft het Gerecht blijk van beoordelingsfout gegeven door een normaal gebruik van het bestreden merk als uitgangspunt te nemen hoewel het door de merkhouder met de waren behaalde omzetcijfer uiterst klein was.

Ten slotte is het Gerecht voorbijgegaan aan het feit dat het normale gebruik voor „beddengoed” en „dekens” ter discussie stond. De merkhouder heeft evenwel alleen bewijzen van het gebruik van het merk voor „dekens” overgelegd, en niet voor ander beddengoed zoals kussens en matrassen. Bijgevolg had het merk ten minste voor „beddengoed” vervallen moeten worden verklaard.

Beroep ingesteld op 19 juni 2015 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-304/15)

(2015/C 302/23)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Mifsud-Bonnici, S. Petrova, gemachtigden)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

— verklaren dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen ingevolge artikel 4, lid 3, gelezen in samenhang met bijlage VI, punt A, bij richtlijn 2001/80/EG inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties ⁽¹⁾, door richtlijn 2001/80/EG ten aanzien van de Aberthaw elektriciteitscentrale in Wales onjuist toe te passen;

— Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt zich op het standpunt dat het Verenigd Koninkrijk artikel 4, lid 3, gelezen in samenhang met bijlage VI, punt A, bij richtlijn 2001/80/EG inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties, ten aanzien van de Aberthaw elektriciteitscentrale in Wales onjuist heeft toegepast. De Aberthaw elektriciteitscentrale, een kolencentrale met een nominaal thermisch vermogen van 4 090 MWth, die dus behoort tot de categorie installaties met een vermogen van meer dan 500 MWth, overschrijdt de emissiegrenswaarde voor stikstofoxide (NOx) die krachtens artikel 4, lid 3, van die richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 14, lid 1, onder a), en bijlage VI, punt A, van toepassing is. Ingevolge de toepasselijke bepalingen moet het Verenigd Koninkrijk bewerkstelligen dat een centrale met dit vermogen met ingang van 1 januari 2008 de grenswaarde voor NOx van 500 mg/Nm³ niet overschrijdt, waarbij deze waarde per januari 2016 moet worden teruggebracht tot 200 mg/Nm³. De thans in de vergunning voor de centrale voor NOx vastgestelde emissiegrenswaarde is echter 1 050 mg/Nm³.

(¹) PB L 309, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 24 juni 2015 door SolarWorld AG tegen de beschikking van het Gerecht (Vijfde kamer) van 14 april 2015 in zaak T-393/13, SolarWorld AG/Europese Commissie

(Zaak C-312/15 P)

(2015/C 302/24)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: SolarWorld AG (vertegenwoordigers: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, solicitor)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Solsonica SpA

Conclusies

- De hogere voorziening ontvankelijk en gegrond verklaren;
- de beschikking van het Gerecht in zaak T-393/13 vernietigen wat betreft het oordeel dat niet meer hoeft te worden beslist op de verzoeken tot nietigverklaring en schadevergoeding;
- het beroep tot nietigverklaring en de schadevordering in zaak T-393/13 ontvankelijk verklaren;
- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een beslissing ten gronde op het beroep tot nietigverklaring en de schadevordering.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een kennelijk onjuiste beoordeling door te oordelen dat niet meer hoefde te worden beslist op het beroep tot nietigverklaring en de schadevordering.
